

Kroniek

Oudheidkundige vereniging
Arent thoe Boecop

*Kroniek no. 179
September 2026*

NIEUWE LEDEN

Ook in de afgelopen maanden hebben zich diverse mensen aangemeld als lid van Arent thoe Boecop. We heten alle nieuwe leden van harte welkom bij onze mooie vereniging.

Onze ledenadministrateur Joop Zwart heeft in het afgelopen halfjaar de volgende nieuwe leden kunnen inschrijven:

H. VAN DEN BOSCH	DOORNSPIJK	B. VAN DEN HOEK	ELBURG
L. VAN DIJK	'T HARDE	J. VAN DE KOLK	ELBURG
H. VAN DE BEEK	ELBURG	J. VAN VELDHIJZEN	OENE
J. STOFFER	'T HARDE	T. LIEFTING	ELBURG
R. KUIPERS	ELBURG	A. VAN TRIEST	ELBURG
E. BEEKMAN	ELBURG	E. HELLEBREKERS	ELBURG
R. LONTERMAN	ELBURG	J.R. KOKE	NUNSPEET
J. BRON	ELBURG	H. TEN HAVE	ELBURG
C. VAN KRANEN-AHRENS	ELBURG	H.J. DE ZWAAN	OOSTERHESSELEN
J. SCHUTTE	ELBURG	H. HOFMEIJER-BOON	DRONTEN
H. DEKKER	EDE	G. SMIT-STEENBERGEN	ELBURG
I. VERWEIJ	ZWOLLE	W.J. KORENBERG	ELBURG

LIDNUMMER EN E-MAILADRESSEN

Als lid van Arent thoe Boecop kunt u inloggen op onze website en meer informatie krijgen over publicaties, activiteiten, etc.

Om als lid in te loggen op de website van Arent thoe Boecop moet je het lidnummer weten, want het lidnummer (dat uniek is) is je inlogcode. Maar waar kan ik het lidnummer vinden?

Als u post ontvangt van Arent thoe Boecop staat uw lidnummer op het adresetiket.

En mocht inloggen niet lukken dan kunt u altijd een mail sturen naar ledenadministratie@arentthoeboecop.nl en vragen wat het lidnummer is.

Per jaar sturen we een aantal digitale nieuwsbrieven door aan de leden van wie het e-mailadres bekend is bij de ledenadministratie. We beschikken op dit moment over ruim twaalfhonderd e-mailadressen. Als u ook een digitale nieuwsbrief wilt ontvangen, geef dan uw e-mailadres door aan onze ledenadministrateur middels het sturen van een e-mailtje.

E-mailadres: ledenadministratie@arentthoeboecop.nl

Joop Zwart, ledenadministrateur Arent thoe Boecop

INHOUDSOPGAVE

NIEUWE LEDEN	2
LIDNUMMER EN E-MAILADRESSEN	2
VAN DE VOORZITTER...	4
BIJZONDERE SCHENKINGEN	5
WERKGROEP HISTORIE 'T HARDE	5
TERUGBLIK OP DE LEZING OVER BOTTERS EN KOTTERS	6
TERUGBLIK OP DE ALV	6
TERUGBLIK LENTEWANDELINGEN	7
COLUMN - STAD IN VOLLE OORSPRONG	8
DODENHERDENKING EN VUURLOOP	9
WANDELEN OP SCHOKLAND	10
AGENDA	11
TOEKENNING VAN DE RACHEL BORZYKOWSKI AWARD AAN WILLEM VAN NOREL	12
KONINKLIJKE ONDERSCHIEDING VOOR COR BASTIAAN	13
GEDENKSTENEN IN APELDOORN VOOR JOZEPH DE LANGE EN JETTY HES	14
ONDERDUIKADRES AAN DE BEEKSTRAAT 13	15
RABOBANK CLUBSUPPORT 2026	17
MIDDENFOTO: BLIK VAN DE WAL OP DE VISCHPOORT EN DE TOUWBAAN	18
PROJECT ELKE NAAM TELT	20
GERJAN RUIJTER OP TELEVISIE	20
BOTTERMODEL EB 25	21
IN MEMORIAM FRANK VAN TRIEST	22
IN MEMORIAM WIM VAN WEZEP (1950-2026)	23
PODCAST SCHOLIEREN LFC	23
BEZOEK OUD-KERNPLOEGLEDEN AAN ELBURG	24
HISTORISCHE TECHNIKEN EN DE NIEUWE GENERATIE	26
ONTHULLING VAN DE KOOPSCHUIT EB 70	28
OPROEP 1, 2 EN 3	31
HENK BINNEKAMP	32
HUWELIJK IN DE VISAFSLAG	32
VERWONDER EN ONTDEK!	33
JACOB BOERSMA	33
SPONSOREN	34
COLOFON	35

VAN DE VOORZITTER...

Beste leden van Arent thoe Boecop,

Terwijl ik dit schrijf is het juli en is het nog volop zomer. Warme dagen en veel toeristen in ons mooie Elburg. Vakantieplannen worden nog gesmeed en herinneringen worden alweer gedeeld.

Zelf reisde ik de hele maand juni door zuidelijke streken en dan ben je als geschiedenisliefhebber natuurlijk goed af. Na Duitsland en Oostenrijk reisden we door Italië. Italië is een apérol spritz op een terras, een dorp op een heuveltop in de zon, heel romantisch. Maar Italië is ook een land van strijd, versnippering en kracht. Het is pas sinds 1861 één land!

Het land heeft veel invloed gehad op onze eigen cultuur, denk aan de kunst, de Renaissance, de Italiaanse ijssalons in de 20e eeuw. Wie aan Italië denkt, ruikt al snel de geur van verse koffie, ziet de zon ondergaan achter een eeuwenoud palazzo. Het is een land dat synoniem staat voor cultuur en geschiedenis. Maar die rijke cultuur is niet uit de lucht komen vallen. Het is het resultaat van eeuwen van turbulente geschiedenis, van kunstenaars die de wereld wilden veranderen en van gewone mensen die door heftige tijden heen hun tradities bleven koesteren. Wat Italië zo fascinerend maakt, is hoe dichtbij dat verleden nog altijd is. Je loopt over straatstenen waar mensen al tweeduizend jaar geleden overheen liepen, terwijl er pal daarnaast een hippe espressobar zit. Verleden en heden zijn er onlosmakelijk met elkaar verweven.

Voorzitter Pauline van Zweden met oud-voorzitter Kees van de Streek.

In Elburg praten we dan over iets minder ver terug in de tijd maar ook bij ons lopen we over keitjes die al bijna 1000 jaar belopen worden, hebben we ook hippe winkeltjes naast eeuwenoude gebouwen. Die passie voor het bewaren van het verleden is iets wat wij als historische vereniging natuurlijk als geen ander begrijpen. Ook in onze eigen regio liggen de sporen van de geschiedenis voor het oprapen.

We reisden ook door Frankrijk. Ook een land waar alles geschiedenis ademt. De geschiedenis en daardoor de cultuur is wel voelbaar verschillend. Dat heeft o.a. te maken met het feit dat Italië als land nog geen 200 jaar oud is terwijl Frankrijk al heel lang een eenheidsstaat is. Fransen voelen zich Fransman en Italianen voelen zich op de eerste plaats Venetiaan, Siciliaan of Toscaan.

Het voert te ver om op deze plek hierop door te gaan maar het is o zo interessant om door de verschillende landen te reizen en vooral te voelen en te beleven hoe de culturen verschillen. En te lezen hoe dat zo gekomen is.

In deze editie van de Kroniek nemen we u ook mee op reis. Niet over de landsgrenzen, maar door de tijd en door onze eigen omgeving. We hopen dat de verhalen in dit nummer u inspireren om met een hernieuwde, nieuwsgierige blik naar de wereld om u heen te kijken. Want net als in andere landen, ligt de geschiedenis ook bij ons gewoon op straat.

Ik wens u, namens ons bestuur, veel leesplezier in deze Kroniek toe. Ook wens ik u mooie reizen. Is het niet 'in het echt' dan in boeken of via andere kanalen.

Hartelijke groet,
Pauline van Zweden
Juli 2026

BIJZONDERE SCHENKINGEN

Met enige regelmaat ontvangt ons bestuur bijzondere dingen van onze leden.

Van ons lid Ger van de Wetering uit Hoogeveen kregen we al eerder een prachtig miniatuurmodel van de Vischpoort. Dit keer schonk Ger ons

een door hem gemaakt schaalmodel van de visafslag. We zijn Ger zeer dankbaar voor deze waardevolle schenkingen!

Sjoerdje Ruijter-Karssen gaf een bijzonder weegschaaltje met gewichten aan Arent thoe Boecop.

Met deze weegschaal had haar vader Jan Karssen als visventer vele jaren aal afgewogen.

Johan van Triest en Herman ten Have schonken diverse visserijattributen aan de palingrokerij in de Rozemarijnsteeg 25.

WERKGROEP HISTORIE 't HARDE

Ik wil jullie graag even voorstellen: onze nieuwe werkgroep over de historie van 't Harde. Iedere Hardenees kent hem wel, Leo den Hoed. Van de zeer druk bezochte dia- en filmavonden in het voormalige Poshuis, maar hij is zeker ook bekend van het, door hem samengestelde, prachtige boek "Op 't Harde". Leo is de basis van het oprichten van deze werkgroep. Hij woont al ruim 60 jaar op 't Harde en heeft in die jaren een zeer uitgebreid archief verzameld van foto's en ander beeldmateriaal over 't Harde. Hij heeft bovendien al dit materiaal voorzien van uitgebreide toelichtingen en teksten. Leo heeft de wens te kennen gegeven dat zijn archief bewaard wordt en dat het wordt doorgegeven aan volgende generaties.

Naar aanleiding hiervan is onze werkgroep ontstaan. Wat is ons doel? - Ons inzetten voor het vergroten van de kennis over de geschiedenis van 't Harde

Eibert Leusink en Leo den Hoed tijdens de opname van de podcast op de Knobbel.

- Het bewaren en opslaan van het archief van Leo den Hoed
- Dit archief te delen met de Hardenezen en geïnteresseerden, d.m.v. publicaties, dia- en/of filmavonden en social media.

Wij willen ons graag aan u voorstellen op donderdagavond 5 november in MFC Aperloo, waar wij een presentatie gaan geven over de oude middenstand van 't Harde. De werkgroep bestaat op dit moment uit

Leo de Hoed, Raymond Brink, Eibert Leusink en Albert van Os. Wij zoeken echter nog versterking.

Heeft u interesse of suggesties en ideeën, schroom niet om contact met ons op te nemen.

Namens de werkgroep,
Eibert Leusink
06-22602141 of
e.leusink3@kpnplanet.nl

TERUGBLIK OP DE LEZING OVER BOTTERS EN KOTTERS

Op dinsdag 24 februari verzorgde Willem van Norel voor een goed gevulde zaal in het buurtgebouw Ons Huus op de Hoge Enk een lezing over de Zuiderzee, de Zuiderzeesteunwet, bidders en kotters. Ondersteund door prachtig beeldmateriaal schetste de spreker een beeld over de bloeitijd van de Zuiderzeeverij, over de plannen met betrekking tot de afsluiting en droogmaking van de Zuiderzee en de daaraan verbonden gevolgen voor de vissersbevolking. De voltooiing van de Afsluitdijk (1932) en de drooglegging van de Flevopolders gaf veel spanningen en leed onder de Elburger vissers. De toekomst voor Elburg was uiterst onzeker. Met enkele pijnlijke voorbeelden maakte Van Norel duidelijk dat de Zuiderzeesteunwet onvoldoende recht deed aan de geleden schade als gevolg van de droogmaking van de zee. Een aantal vissers verzette de bakens en investeerde omstreeks 1960 in een

kotter. Een voor die tijd uiterst riskante investering. Rien Lipke gaf vóór de pauze een uitermate interessante toelichting op het project Paling over de Dijk (PODD). De in Noordeinde geboren Jan Brokkelkamp neemt al enige tijd aan dit natuurbehoudsproject waarbij volwassen palingen veilig over obstakels worden geholpen om daarmee hun trek naar de Sargassozee voort te kunnen zetten. Deze zogeheten schieraal trekt naar de Sargassozee om te paaien, maar hun route wordt vaak geblokkeerd door menselijke infrastructuur zoals sluizen, dijken, gemalen en waterkrachtcentrales. Door de paling te vangen en stroomafwaarts weer uit te zetten, kunnen ze hun migratie veilig voortzetten, wat essentieel is voor hun voortplanting. Het project PODD is daarmee een belangrijke schakel in het herstel van de palingpopulatie in Nederland.

Het project wordt gecoördineerd door Stichting DUPAN, een samenwerkingsverband van de Nederlandse Vereniging van Palinghandelaren, de Nederlandse Vereniging van Viskwekers en netViswerk. Financieel wordt dit alles ondersteund door het Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur én de Europese Unie. Na de pauze vertoonde Barend Bosman enkele unieke beelden over kotters waarbij de kistjesvisserij op paling aan boord van de kotter UK 122 centraal stond. Frank Visscher had zich in 1961 als visserman vanuit Elburg op Urk gevestigd om van daaruit de visserij voort te zetten. Zijn kleinzoon vissen op dit moment nog steeds met twee kotters op het IJsselmeer. De aanwezige leden konden aan het einde van de avond terugkijken op een buitengewoon interessante avond.

TERUGBLIK LENTE- WANDELINGEN

Op dinsdag 7 april en donderdag 9 april organiseerde Arent thoe Boecop voor het eerst de zogeheten Lentewandelingen. Na ampele overweging was besloten om deze stadswandelingen te verplaatsen van de maand december naar april. December is voor velen altijd een drukke maand. En in april is het tijdens de avonduren al vrij lang licht. Deze wandeling ging tijdens het eerste deel van de avond over de stadswallen. Op alle vier bastions werden historische verhalen verteld. Op het oostelijk bastion stond bij de Joodse begraafplaats de geschiedenis van de Joodse bewoners van Elburg centraal. Het verzetsmonument vormde het aanknopingspunt om stil te staan bij de Tweede Wereldoorlog. Op het Neerlands Bergje werd verteld over de visserijgeschiedenis van Elburg. Op deze plek kwamen vroeger de vissersvrouwen bijeen als hun mannen in de nachtelijke uren te maken hadden met storm of met zwaar onweer. Op het noordelijk bastion (Kipbulte) stond tot 1872 een runmolen, waar eikenschors (run) werd vermalen voor de leerlooierij. Kort bij deze plek bevond zich in de vorige eeuw ook het openbare slachthuis.

Tijdens het tweede deel van de avond werden onder andere het Oude Feithenhof (met als klapstuk een bezoek aan de provisorenkamer), het voormalige woonhuis van de Joodse familie De Hond (Beekstraat 25) en de palingrokerij bezocht. De zeer geslaagde avonden werden in het Gruithuis afgesloten onder het genot van een hapje en een drankje.

Bij de Joodse begraafplaats werden enkele indrukwekkende verhalen verteld.

Bij het Verzetsmonument op de wal werd stilgestaan bij de oorlogsslachtoffers.

Op de Noorderwal was er aandacht voor de runmolen De Ster en voor het voormalige slachthuis.

Een hoogtepunt van de Lentewandeling vormde een bezoek aan de provisorenkamer van Het Feithenhof.

TERUGBLIK OP DE ALV

Op 10 maart 2026 vond de Algemene Ledenvergadering plaats in Ons Huus op de Hoge Enk. Voorzitter Pauline van Zweden en penningmeester Lammert van het Goor blikten terug op het afgelopen jaar. Naast de financiële stukken werden ook de jaarverslagen van de diverse werkgroepen aan de orde gesteld. Het bestuur kon met de aanwezige leden terugkijken op het buitengewoon

succesvolle jaar 2025. Het geslaagde jaar werd mede vorm gegeven door de inzet van vele vrijwilligers in allerlei geledingen. Na de pauze verzorgde Rien Oostveen (sinds enkele jaren woonachtig op de Hoge Enk) een buitengewoon interessante dia-lezing over de winkeltjes en ambachten op de Hoge Enk en in Doornspijk. Hij begon zijn

presentatie met een eigen geschreven lied over de nostalgie van de Hoge Enk op de wijze van het overbekende lied van Wim Sonneveld Het Dorp (1965). Met prachtig beeldmateriaal en (soms) humoristische teksten wekte Rien Oostveen bij de aanwezige bezoekers veel momenten van herkenning op. Kortom: een meer dan geslaagde avond.

STAD IN VOLLE OORSPRONG

Niet lang geleden ging ik terug naar mijn geboortestad om op bezoek te gaan bij een Amsterdamse vriendin. Slenterend over de Geldersekafe, tegemoet gelopen door kluiten toeristen met rolkoffers, zag ik voor het eerst in mijn leven een zogenoemde TikTok-rij. Dit is een stormvloed aan wachtende flitstoeristen, op zoek naar een vluchtige -succes gegarandeerd- foto in een bekend cafe voor op hun profiel. Dat gaf mij het sterke gevoel dat onze hoofdstad meer de mensen maakt, dan andersom.

In Elburg ligt dat iets anders denk ik. Enerzijds door de ingetogenheid die onze gemeente zo typeert, anderzijds omdat de Elburgse grachtengordel uiteraard niet vijf keer is uitgebreid. Tijdens de stadswandeling in het voorjaar van Arent Thoe Boecop werd me verder helder dat ik zelf ook nog wel een beetje toerist ben. Want ik heb nooit geweten dat er ooit een sigarenfabriek stond aan de Beekstraat. Of dat er ooit een openbaar abattoir was bij de speeltuin aan de Noorderwal, waartegen ook koeien stonden en negen (!) slaggers werkten.

Toch zal ik na de waterval aan diepe indrukken nooit meer echt een toerist zijn in onze stad. Onder begeleiding van Willem van Norel zijn diepe indrukken over Elburg haast een zekerheid, al deed ik er zelfstandig ook wel eentje op. Namelijk dat onze stad economisch en cultureel net zo levendig is als Amsterdam. Zij het, eerlijk is eerlijk, op een veel kleinere schaal uiteraard.

Deze indruk is gebaseerd op het feit dat Elburg – ondanks wat je kunt denken – een allesbehalve monotone of een stereotype stad is. Ja, armoede speelt een grote rol in onze geschiedenis, maar enorme rijkdom doet dat ook. Onze stad was namelijk thuis voor één van de tien grootste grondbezitters van Nederland: de familie Feith. Na het overlijden van Maria Catherina Feith, in 1733, stopte de erfelijke lijn. Met haar fortuin liet Feith het imposante Feithenhof in het zuiderkwartier aan ons na.

Na het aanschouwen van de bestuurskamer (een summum van enorm ingetogen statigheid) ging de deur voor ons stadswandelaars weer dicht, maar het duurde nog even voor mijn mond dat ook weer ging. Tot hij weer openviel bij wat mijn favoriete stop van de wandeling werd. We mochten even naar binnen kijken in de touwslagerij van Deetman. Willem Joost Deetman is vandaag de dag namelijk de elfde (!) generatie touwslager. Daarmee bestaat in Elburg zelfs nog een ambacht dat in Amsterdam niet meer te vinden is.

Een andere parallel die wij hebben met Amsterdam is de grote rol die het Jodendom speelt. Hoewel die verschrikkelijke oorlog de Elburger Joodse gemeenschap heeft weggerukt, op de begraafplaats achter de Sint Nicolaaskerk hebben we met keppel op vol ervaren dat we het Elburger Jodendom ook (en misschien wel zeker) door het delen van verhalen en herinneringen eren en het grootste doemscenario – de vergetelheid – voorkomen.

De wandeling kwam overigens ten einde met misschien wel het belangrijkste dat Elburg met Amsterdam deelt: de scheepsvaart. Daar waar Amsterdamse schepen de wereld over voeren voor specerijen en andere handelswaar, waren het in Elburg vooral de vissersschepen die (op dichterbij gelegen zeeën) de kost verdienden. Op de zolder van de voormalige palingrokerij mochten wij al even kijken naar een schitterend model van de koopschuit EB 70, gemaakt door Lex Terpstra.

De functie van dit schip was om de palingvangst al op zee met een kleine korting op de prijs uit handen van de vissers te nemen. Zodoende wisten de vissers meteen welke prijs ze ontvingen en hoefden ze niet meer naar de haven of naar de afslag. De koopschuit heeft zijn functie inmiddels verloren, maar de modelschuit in de Palingrokerij daarentegen, nog lang niet. Het is een sprekend symbool voor onze levendige stad, die nota bene ouder is dan de hoofdstad van ons land.

In zekere zin zou je kunnen zeggen dat Elburg is wat Amsterdam was geweest als ze dichtbij haar oorsprong was gebleven. En hoewel onze stad nooit zo groot als Amsterdam zal worden, op schaal heeft Elburg net zoveel te bieden. Alhoewel, die TikTok-rijen zullen we in Elburg waarschijnlijk nooit zien. Maar goed, of dat heel vervelend is...

Jerry Alon
Elburg, juli 2026

DODENHERDENKING EN VUURLOOP

In de vooravond van 4 mei werd een korte plechtigheid georganiseerd op de begraafplaats aan de Nunspeterweg. Daarbij werden met korte toespraken de Elburger slachtoffers herdacht, die op deze begraafplaats werden begraven. In het bijzonder werd stilgestaan bij de geallieerde militairen William Love en Gustaw Szeliga die tijdens luchtgevechten boven het IJsselmeer zijn gesneuveld. Beiden liggen begraven op de begraafplaats aan de Nunspeterweg,

De loopgroep arriveerde omstreeks 7.30 uur in Elburg.

Aansluitend vond onder grote belangstelling de jaarlijkse dodenherdenking plaats bij de Joodse begraafplaats en bij het verzetsmonument op de zuidelijke wal. Na de ceremonie vertrok vanuit Elburg een groep van ongeveer twintig hardlopers richting Wageningen om het bevrijdingsvuur op te halen. Een aantal leden van Arent thoe Boecop neemt ieder jaar deel aan de traditionele Vuurloop (in estafettevorm) vanaf het plein bij Hotel De Wereld in Wageningen, de stad der bevrijding. Ook dit jaar werd er samengewerkt met (hoofdsponsor) Van Gelder Groep. De algehele coördinatie van dit evenement is ieder jaar in handen van Arent thoe Boecop en het Oranjecomité Elburg.

Op de Vischmarkt werd in de vroege ochtend van 5 mei het traditionele Bevrijdingsvuur ontstoken.

NACHTELIJKE WANDELTOCHT NAAR HEERDE

Net als in voorgaande jaren liep een aantal leden van Arent thoe Boecop tijdens de nachtelijke uren van 12 op 13 april naar Heerde. Om 2.00 uur vertrokken de wandelaars vanaf de Vischmarkt richting de Woldberg. Daar

was een pauzemoment, waarbij in het kort werd stilgestaan bij het drama wat zich tijdens de vroege ochtenduren op 13 april 1945 had voltrokken. De lopers arriveerden omstreeks 6.15 uur in Heerde. Om 7.00 uur

werd deelgenomen aan de plechtige herdenking van de twaalf slachtoffers die tijdens een vuurgevecht bij de Klementbrug om het leven waren gekomen.

WANDELEN OP SCHOKLAND

Op zaterdag 30 mei organiseerde Arent thoe Boecop een interessante wandeltocht op het voormalige eiland Schokland. Er hadden zich ruim dertig wandelaars aangemeld.

Tijdens de wandeling werden door Willem van Norel op diverse locaties verhalen verteld over de historie van het eiland. Geograaf Erik van 't Hof deelde op verschillende plekken zeer interessante kennis over de flora en fauna van Schokland. Daarnaast leidde hij de wandelaars rond in de zogeheten Gesteentetuin.

Na afloop van de twaalf kilometer lange wandeling, die leidde van de noordkant van het eiland (Emmeloord) tot aan de zuidkant (met de ruïne van de kerk en de vuurtoren), kon een bezoek worden gebracht aan het kerkje op de Middelbuurt. Deze zeer geslaagde dag vond plaats onder goede weersomstandigheden.

De Lichtwachterswoning en de Misthoorn op Emmeloord (noordpunt van Schokland).

Bij de ruïne van de kerk op Ens (zuidpunt van Schokland) vertelde Willem van Norel enkele verhalen met betrekking tot Elburg.

De Gesteentetuin op Schokland.

Het kerkje van Schokland op de Middelbuurt.

De groep bij het graf van Harmen Smit op het oude Emmeloord.

Erik van 't Hof gaf een deskundige toelichting in de Gesteentetuin.

AGENDA

In de komende maanden staan (voorlopig) de volgende activiteiten gepland:

11-12 september 2026

Botterweekend met diverse activiteiten in het Gruithuis, de visafslag en de palingrokerij.

3 november 2026

Algemene Ledenvergadering met aansluitend een dialezing over 't Harde.
Locatie MFC op 't Harde.

12 november 2026

Historische maaltijd bij restaurant De Haas.

11-12 december 2026

Winter in de Vesting met diverse activiteiten in het Gruithuis en de palingrokerij.

Er zullen wellicht nog meer activiteiten volgen. Deze zullen worden aangekondigd op de website, op de facebookpagina en via de digitale Nieuwsbrief.

TOEKENNING VAN DE RACHEL BORZYKOWSKI AWARD AAN WILLEM VAN NOREL

Op 16 april 2026 heeft Willem van Norel in het Nationaal Holocaustmuseum in Amsterdam, volkomen onverwachts, de Rachel Borzykowski Award ontvangen. Deze onderscheiding van Stichting Sobibor is een erkenning voor zijn jarenlange, tomeloze inzet om de herinnering aan vernietigingskamp Sobibor levend te houden.

Tijdens de uitreiking sprak Martijn Pellis, oud-bestuurslid van de stichting, een laudatio uit waarin hij Willem omschreef als *de verpersoonlijking van de doelen die Stichting Sobibor zich stelt*. Willem is al sinds het begin in 2013 betrokken bij de Internationale Jeugdconferentie, een initiatief waarbij Nederlandse, Duitse en Poolse jongeren gezamenlijk Sobibor en Majdanek bezoeken. Zijn verdienste ligt niet alleen in de organisatie, maar vooral in de bezielende wijze waarop hij jongeren begeleidt. Door zijn verhalen en persoonlijke aandacht weet hij de geschiedenis tastbaar te maken en jongeren te inspireren om de boodschap van vrijheid en menselijkheid door te geven.

Willem van Norel is al decennialang een drijvende kracht achter het zichtbaar maken van de Joodse geschiedenis, in het bijzonder in zijn eigen stad Elburg. Enkele van zijn belangrijkste wapenfeiten die tijdens de uitreiking werden gememoreerd:

- Reisleader Internationale Jeugdconferentie naar Sobibor: Hij is sinds 2013 bij deze bijeenkomst als organisator betrokken, die is gestart na de 70e herdenking van de opstand in Sobibor.
- Mede-oprichter van Museum Sjoel Elburg: Hij heeft een cruciale bijdrage geleverd aan de educatieve programma's

Willem van Norel ontving op 16 april 2026 in Amsterdam de Rachel Borzykowski Award.

van het museum.

- Auteur en historicus: Hij schreef belangrijke standaardwerken zoals *Joods leven in Elburg (2014)* en *Elburg en Omstreken in Oorlogstijd 1940-1945 (2020)*.
- Digitale educatie: Hij initieerde en gaf vorm aan een uitgebreide website met educatief materiaal over Elburg in oorlogstijd.
- Persoonlijke verbinding: Willem onderhield een nauwe band met nabestaanden en overlevenden, waaronder zijn goede vriend Jules

Schelvis. Aan Jules beloofde hij plechtig de verhalen over Sobibor te blijven vertellen. En dat doet Willem tot op de dag van vandaag.

De award is vernoemd naar Rachel Borzykowski, de eerste echtgenote van Jules Schelvis. Rachel werd in 1923 geboren in Amsterdam en werkte als naaister voordat zij in 1941 met Jules Schelvis trouwde in de hoop aan deportatie te ontkomen. Op 1 juni 1943 werden zij vanuit Westerbork naar Sobibor gedeporteerd. Bij

aankomst werd Jules geselecteerd voor dwangarbeid, terwijl Rachel diezelfde dag werd vermoord.

Met het uitreiken van deze penning eert Stichting Sobibor personen die, net als Willem van Norel, op bijzondere wijze bijdragen aan het vergroten van de bekendheid over het voormalige vernietigingskamp en de slachtoffers die daar hun leven lieten. Willem, we zijn je bijzonder erkentelijk

voor alles wat je voor de stichting en de nagedachtenis aan allen die in Sobibor zijn vermoord, hebt betekend.

Christine Gispens-de Wied, voorzitter van de Stichting Sobibor Bilthoven, april 2026

Rachel Borzykowski (1923-1943), de vrouw waarmee Jules Schelvis op 18 december 1941 trouwde. Zij werd op 4 juni 1943 in Sobibor vergast.

KONINKLIJKE ONDERSCHIEDING COR BASTIAAN

Op vrijdag 24 april mocht onze secretaris een Koninklijke Onderscheiding ontvangen van (waarnemend) burgemeester Harm Jan van Schaik. Op grond van zijn vele vrijwilligerswerk was Cor voorgedragen door zijn omgeving. Hij werd Lid in de Orde van Oranje Nassau. Bij de uitreiking van deze mooie onderscheiding werden de volgende zaken genoemd:

- Cor was 8 jaar voorzitter van de diaconie van de Nederlandse Hervormde Kerk in Elburg.
- Cor is 14 jaar voorzitter en mede-oprichter van het Christelijk Regionaal Koor CRK Voices.
- Cor was 8 jaar penningmeester van de ruitersportvereniging De Heuvelruiters uit Wezep.
- Cor is sinds 2007 scheidsrechter, actief bij de voetbalclubs VSCO en ESC.
- Cor is bestuurslid van de tennisvereniging TV Hulshorst.
- Cor was 14 jaar lid van het Oranje Comité met de speciale opdracht de organisatie van de jaarlijkse dodenherdenking in goede banen te leiden.

Cor Bastiaan ontvangt de Koninklijke Onderscheiding van burgemeester Harm Jan van Schaik.

- Cor zet zich in voor het behoud van het cultureel erfgoed via de oudheidkundige vereniging Arent thoe Boecop, waar hij secretaris is. Daarnaast is hij actief bij het herstel van de oude grafstenen op de begraafplaats aan de Nunspeterweg.

Cor Bastiaan heeft jarenlang gewerkt als commandant brandweer van de gemeenten Elburg, Bernheze en Kampen. Hij is sinds 2010 werkzaam binnen Defensie eerst als Hoofd Repressie Marine Brandweer en sinds 2019 werkzaam bij DBBB (Defensie Brand- en Bedrijfsstoffen Bedrijf), eerst

als sectiehoofd BM en sinds 2023 als coördinator Vastgoed & Installaties.

Cor wordt omschreven als iemand met een groot hart, bedachtzaam, meedenkend, behulpzaam, iemand die niet alleen ziet wat er moet gebeuren, maar ook vooral ziet wat mensen nodig hebben en daar vervolgens naar handelt.

Het bestuur van Arent thoe Boecop wil Cor en Gerdien Bastiaan alsnog van harte feliciteren met deze eervolle onderscheiding.

GEDENKSTENEN IN APELDOORN VOOR JOZEPH DE LANGE EN JETTY HES

In de nacht van 21 op 22 januari 1943 voltrok zich in Apeldoorn een drama van ongekende omvang. Ruim 1100 patiënten en personeelsleden van de Joods psychiatrische inrichting Het Apeldoornsche Bosch werden op die datum op transport gesteld naar Auschwitz en vervolgens op gruwelijke wijze vermoord. Op 22 januari en op 1 februari werden vervolgens nog eens 282 mensen uit Apeldoorn naar Kamp Westerbork overgebracht. Onder hen waren Jozeph (Joop) de Lange en zijn vriendin Jetty Hes. Uiteindelijk wisten slechts 21 mensen de brute en grootschalige ontruiming van Het Apeldoornsche Bosch te overleven.

De Joods psychiatrische inrichting Het Apeldoornsche Bosch leek tijdens de oorlog een veilige plek te zijn voor de aanwezige patiënten en het personeel. Maar toen op 1 april 1942 het niet-Joodse personeel van de inrichting werd ontslagen, sloeg de twijfel toe. Alles leek vooralsnog goed te gaan totdat op 19 januari 1943 SS-commandant Ferdinand aus der Füntten met een bevel kwam dat het hele complex in Apeldoorn moest worden ontruimd.

Jetty Hes en Jozeph de Lange werden in de ochtend van vrijdag 22 januari 1943 vanaf het treinstation van Apeldoorn per trein naar Kamp Westerbork gedeporteerd. In Westerbork zijn Joop en Jetty op 17 februari 1943 getrouwd. Hartog en Suze de Lange hadden (in het geheim) vanaf hun onderduikadres in Nunspeet schriftelijk toestemming gegeven voor

het huwelijk van hun minderjarige zoon Jozeph.

Op dinsdag 20 juli 1943 vertrok vanuit Kamp Westerbork het negentiende transport naar Sobibor. Het bleek achteraf het laatste transport vanuit Westerbork te zijn met deze gruwelijke eindbestemming. De deportatietrein telde vijftig veewagons met in totaal 2.209 gedeporteerden, onder wie Jetty en Jozeph de Lange. Beiden werden op vrijdag 23 juli 1943 kort na aankomst in het vernietigingskamp Sobibor vermoord.

Op donderdag 26 maart 2026 vond bij de voormalige woning van de familie Hes-Prins aan de Zutphensestraat 157 een plechtige ceremonie plaats. In het trottoir werden twee gedenkstenen gelegd voor Jozeph de Lange en Jetty de Lange-Hes, twee voormalige bewoners van Het Apeldoornsche Bosch. Bij deze steenlegging waren leerlingen aanwezig van de christelijke scholengemeenschap De Heemgaard uit Apeldoorn. Willem van Norel mocht enkele herinneringen delen over Joop en Jetty.

In 2026 zal het project van de steenleggingen worden voltooid. Er zullen dan in Apeldoorn 420 stenen zijn gelegd voor de Apeldoornse slachtoffers van de Holocaust.

Het volledige artikel over Jozeph de Lange en Jetty Hes is te lezen op de website www.elburginoorlogstijd.nl bij de rubriek Jodenvervolgung.

Jozeph de Lange met zijn vriendje Marten de Gunst op de stoep van het pand Noorderkerkstraat 18 (1926).

ONDERDUIKADRES AAN DE BEEKSTRAAT 13

Op vrijdag 27 maart 2026 vertelde Annie Wijnholds-Pruis (1937), na afloop van een lezing in het Palaver (het wooncentrum aan de Zilverschoon 24 in Elburg), dat haar ouders tijdens de oorlogsjaren aan drie Joodse mensen een veilige onderduikplek hadden geboden.

Jan Pruis (1903-1995) en Fopkje Bijlsma (1900-1993) hadden drie kinderen: Aalt Hendrik (1932), Henk (1934) en Johanna Christina (Annie) (1937). De familie Pruis woonde tijdens de oorlogsjaren in een groot huis aan de Beekstraat 13. Annie wist zich de namen van de drie Joodse onderduikers nog goed te herinneren. Het ging om Hartog Keizer met zijn vrouw Sara én Siena Heilbron-Emden.

Onderzoek wijst uit dat het hier ging om de Joodse handelsreiziger (in dienst van de firma Lehmann en Co) Hartog Keizer en zijn vrouw Sara Loonstein. Hartog was op 1 januari 1899 geboren in Amsterdam. Sara Loonstein was op 14 juni 1904 geboren in Amsterdam. Hartog en Sara waren op 4 december 1924 in Amsterdam getrouwd. Uit hun huwelijk werden twee meisjes geboren: Hanna (27 oktober 1925) en Catharina (6 maart 1927).

Eind april 1929 vestigde het gezin Keizer-Loonstein zich in een woning aan de Haagschestraat 28 B in Scheveningen.

In het najaar van 1944 werd het echtpaar Keizer een veilige onderduikplek geboden bij de familie Pruis aan de Beekstraat 13 in Elburg. Het echtpaar zat daarvoor ondergedoken in de pastorie van de Gereformeerde predikant M.J. van Dijken in Nunspeet, maar daar werd het te onveilig vanwege dreigend verraad. Het echtpaar Keizer kreeg aan

Annie Wijnholds-Pruis gefotografeerd in april 2026.

Annie Pruis als leerling in de schoolbank.

de Beekstraat 13 in Elburg een slaapplek op de zolderverdieping. Om hun Joodse namen te verbergen werd het echtpaar Harry en Clara genoemd. De dochters zaten elders ondergedoken. De familie Keizer maakte vanuit de woning aan de Beekstraat 13 op 19 april 1945 de bevrijding mee in Elburg. Hartog Keizer was zo ontzettend blij dat hij op straat zijn hoed in de lucht gooide.

Het echtpaar Keizer-Loonstein zat tijdens de oorlog op diverse adressen ondergedoken, soms ook gescheiden van elkaar. Na de Slag om Arnhem (17-25 september 1944) moesten Hartog en Sara evacueren vanuit respectievelijk Wolfheze en Arnhem. Ze vonden vervolgens veilige onderduikadressen in Nunspeet en Elburg.

Dochter Hanna (Hanna-Louk) werd bevrijd op haar onderduikadres in Leeuwarden. Haar zus Catharina (Tineke) maakte de bevrijding mee in Velp.

Sara Keizer-Loonstein stierf op 28 december 1967 op 63-jarige leeftijd in Scheveningen. Hartog (Harry) Keizer hertrouwde in 1969 met Metje Geerts de Vries (1903-1994). Hartog overleed op 19 mei 1982 op 83-jarige leeftijd in Renkum.

[Het levensverhaal van Catharina is op indrukwekkende wijze vastgelegd door Harry Smit en zijn dochter Judith Boekel-Smit in het boek *De ziel van Catharina* (Kampen, 2023).]

De familie Pruis bood eind december 1944 ook een veilige plek aan een derde Joodse onderduiker. Dat was Sientje (Siena) Heilbron-Emden, die vanuit haar onderduikplek in Oldebroek werd overgebracht naar de Beekstraat 13 in Elburg. Ze had een klein kamertje op de eerste verdieping van het pand. Met haar zuster en zwager Isaac Winnink en Marianne Winnink-Emden was Siena in 1943 in onderduik gegaan op de boerderij van Jan Spronk aan de Vierhuizenweg 9 in Oldebroek. Op deze boerderij zat ook Victorina Roosje (Rieny) Jacobs ondergedoken. Op 15 december 1944 deden de Duitsers een huiszoeking op de boerderij van Jan Spronk. Alle vier aanwezige Joodse onderduikers wisten net op tijd te ontkomen. Jan Spronk werd gearresteerd, maar hij werd later weer vrijgelaten.

Het echtpaar Winnink kon daarna (kortstondig) onderduiken bij Johannes Vaessen aan de Bovenstraatweg en verbleef vervolgens de rest van de oorlog bij de familie Hulst-de Vries op de bovenverdieping aan de Beekstraat 32A in Elburg.

Jan Pruis en zijn echtgenote boden tijdens de oorlog onderdak aan drie Joodse onderduikers.

Hartog Keizer en Sara Loonstein met hun beide dochters (1935).

Rieny Jacobs kwam eveneens terecht op de boerderij van Johannes Vaessen. Daarna volgden voor haar onderduikadressen in Oosterwolde en Noordeinde.

Siena Heilbron-Emden verbleef ongeveer een maand op het

onderduikadres aan de Beekstraat 13 bij de familie Pruis. Medio januari 1945 kreeg ze een onderduikplek bij de familie Verhoef aan de Beekstraat 48 in Elburg. Daar deed ze werk in de huishouding. Tijdens een razzia bij de familie Verhoef op 13 februari 1945 wist ze op tijd te ontkomen. Haar laatste onderduikadres was in Overijssel.

Siena Heilbron-Emden (1906-1997) was op 13 september 1933 te Amsterdam getrouwd met Jacques Heilbron. Hij kwam in februari 1943 in Kamp Vught terecht. Vanaf 1 april 1943 verbleef hij zes dagen in Kamp Westerbork in barak 57. Jacques Heilbron was diamantslijper en werd uiteindelijk op 6 april 1943 gedeporteerd naar Sobibor. Daar werd hij drie dagen later vergast. Hij werd slechts 40 jaar oud. Hun enige dochtertje Fia overleefde, net als haar moeder, de oorlog. Ze was tijdens de oorlogsjaren ondergedoken in een weeshuis in de omgeving van Venlo. Na de bevrijding verbleef Siena Heilbron-Emden nog enige tijd bij de familie Pruis aan de Beekstraat 13.

Siena Heilbron-Emden bereikte een hoge ouderdom. Ze stierf op 6 februari 1997 op 90-jarige leeftijd in Amsterdam. Haar dochter Fia stierf op 17 mei 2004. Zij werd 66 jaar oud.

Bovenstaand verhaal is enige tijd geleden opgenomen in de rubriek *Onderduik van de website www.elburginoorlogstijd.nl. Deze website wordt vormgegeven door Pauline Land. Willem van Norel doet het researchwerk, verzamelt de foto's en schrijft alle teksten.*

We nodigen u uit om regelmatig van deze prachtige website kennis te nemen.

Hartog Keizer en Sarah Loonstein tijdens een feestelijke gebeurtenis.

Het grafmonument van Hartog Keizer en Sara Loonstein in Den Haag.

RABOBANK CLUBSUPPORT 2026

Vanaf 7 september tot en met 26 september 2026 kunnen leden van de Rabobank weer stemmen op hun favoriete organisatie of club. Het bestuur

van Arent thoe Boecop hoopt dat zoveel mogelijk leden wederom hun stem zullen uitbrengen op onze vereniging. In voorgaande jaren leverde dat veel geld op.

Wij hopen daarnaast dat onze leden zoveel mogelijk mensen hun omgeving oproepen om hun stem op Arent thoe Boecop uit te brengen. Van harte aanbevolen!

*Blik vanaf de noordwestkant van Elburg op de Vischpoort en de touwbaan
(Foto Lusine Grigoryan)*

PROJECT ELKE NAAM TELT

Op zaterdag 15 november 2025 waren we met ruim vijftig leden in het voormalige strafkamp Fort Breendonk (nabij Antwerpen) en in het Holocaustmuseum in de Dossinkazerne in Mechelen. Deze buitengewoon indringende en interessante excursie gaf een indringend beeld van de vervolgingen en de deportaties van de Belgische Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog.

In de studio's van Kazerne Dossin werd op 4 oktober 2023 het herinneringsproject Elke naam telt gelanceerd. Het zou de start worden

van een indrukwekkend project waarbij in bijna drie jaar de namen werden ingelezen van alle mensen die tijdens de jaren 1940-1945 vanuit deze gruwelijke plek in Mechelen werden gedeporteerd. Vanaf 30 oktober 2026 zullen alle 25.843 ingesproken namen continu te horen zijn in het Memoriaal, de permanente gedachtenisruimte op de binnenplaats van de voormalige kazerne in Mechelen. Met het project Elke naam telt hebben alle 25.843 Joden, Roma en Sinti hun naam teruggekregen en zullen de slachtoffers blijvend worden herinnerd.

Alle 51 deelnemers uit Elburg hebben op 15 november 2025 allen een naam ingesproken. Op dat moment waren er ruim 18.000 namen ingelezen. Daarnaast mocht iedere inspreker de geadopteerde naam op een enorm grote wand opschrijven. Op een enorme fotowand wordt (voor zover aanwezig) van ieder slachtoffer een foto afgebeeld. In juni 2026 werd de laatste naam ingesproken en bijgeschreven. Daarmee werd een enorm omvangrijk project (voorlopig) voltooid.

GERJAN RUIJTER OP TELEVISIE

Op vrijdag 10 april was Gerjan Ruijter (26) op televisie te zien bij het programma BinnensteBuiten. Vol overtuiging liet Gerjan de mooiste plekjes in de binnenstad van Elburg zien. In de visafslag vertelde Gerjan met groot enthousiasme over het visserijverleden van Elburg.

Gerjan is de jongste stadsgids van Elburg. Hij is met name actief bij Museum Elburg, bij de visafslag en bij de palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg.

Gerjan is sinds 2026 voorzitter van de bestuurscommissie Visafslag en Palingrokerij.

BOTTERMODEL EB 25

Een mijlpaal voor de Botterstichting Elburg was op zaterdag 18 april de tewaterlating van de (bijna) geheel gerestaureerde botter EB 25. Deze enorme restauratieklus werd uitgevoerd door de buitengewoon vakkundige scheepstimmerman Cees Leusink. De Elburger Botterstichting kan enorm trots zijn op alles wat in de afgelopen vijftig jaar tot stand is gebracht.

Tijdens de feestelijke dag van de tewaterlating werd middels een openbare veiling het bottermodel EB 25 bij opbod te koop aangeboden. Dit prachtige scheepsmodel was gemaakt door Lex Terpstra.

Onze vereniging was zeer geïnteresseerd in dit bijzondere scheepje. Uniek is dat Lex tijdens de hele restauratie van de (echte) EB 25 parallel heeft meegebouwd aan zijn bottermodel. Daardoor is de miniatuurbotter één op één een kopie van de gerestaureerde botter EB 25. Na een spannende bieding door onze secretaris Cor Bastiaan kreeg Arent thoe Boecop het scheepsmodel uiteindelijk in eigendom. Het bottermodel krijgt een plaats in het museumgedeelte van de palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg 25.

Inmiddels is bekend dat de aankoop van het scheepsmodel EB 25 gesponsord wordt door het zeemanskoor Kop van 't Ende. Dit koor is (helaas) inmiddels opgeheven. Van de resterende gelden is een fors deel (uit waardering) toegekend aan de palingrokerij. Het bestuur van Arent thoe Boecop is de zangers en de muzikanten van het zeemanskoor zeer erkentelijk voor deze royale gift!

Cees Leusink bij de gerestaureerde botter EB 25 (voorjaar 2026).

Lex Terpstra voltooide in april 2026 zijn modelbotter EB 25.

IN MEMORIAM FRANK VAN TRIEST

Op 22 april 2026 overleed Frank van Triest. Hoewel we wisten dat de gezondheid van Frank al lange tijd te wensen overliet, kwam zijn levenseinde voor ons toch onverwachts. Het bestuur van Arent thoe Boecop was diep geraakt na het bekend worden van het overlijden van Frank.

Frank van Triest (1940-2026) was zijn hele leven nauw verbonden met de (voormalige) palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg. Weloverwogen hebben Frank en Mini eind 2023 hun familie-erfgoed overgedragen aan Arent thoe Boecop. De renovatie en herinrichting van de palingrokerij heeft Frank in de afgelopen tijd gelukkig nog van nabij kunnen meemaken. We mochten daarbij dankbaar gebruik maken van zijn ervaring en van zijn waardevolle adviezen. Frank gaf meerde keren blijk van zijn goede gevoel dat het erfgoed van zijn opa en van zijn vader in goede handen was bij de enthousiaste vrijwilligers van Arent thoe Boecop. Stap voor stap zag hij de rokerij veranderen in een museale ruimte waarbij het oorspronkelijke karakter van het gebouw zoveel mogelijk behouden bleef. Daarnaast genoot Frank er ook van dat zijn kleinzoon Hessel Westerink werd opgeleid tot roker.

Het was de uitdrukkelijke wens van Frank dat hij na zijn overlijden opgebaard zou worden in de palingrokerij. Op woensdagavond 29 april kon in deze bijzondere ruimte tijdens het condoleren van de familie afscheid worden genomen van Frank. De volgende dag was de indrukwekkende afscheidsdienst in de Ichthuskerk.

Het bestuur en alle vrijwilligers van Arent thoe Boecop wensen Mini, de kinderen en de kleinkinderen heel veel troost en kracht toe in de komende tijd. We zullen Frank enorm missen.

Frank van Triest (1940-2026) in de Rozemarijnsteeg bij de oude palingrokerij.

Frank van Triest met zijn kleinzoon Hessel Westerink op de zolder van de rokerij (Foto Kim Kok).

IN MEMORIAM WIM VAN WEZEP (1950-2026)

Op vrijdag 26 juni 2026 overleed ons lid Wim van Wezep op de leeftijd van 75 jaar. Wim groeide, samen met zijn broer Anton, op in Elburg in een schildersfamilie. Na zijn huwelijk woonde hij in Ede, op 't Harde en in Apeldoorn. Hij was vele jaren docent schilderen op het Cibap (vakschool voor vormgeving) in Zwolle.

Wim was als vrijwilliger actief bij de werkgroep Begraafplaats Nunspeterweg. Hij was een echte fijnschilder die vaak de meest lastig te beschilderen stenen voor zijn rekening nam. Daarnaast werkte Wim mee aan de renovatie van de palingrokerij door diverse ramen opnieuw van stopverf te voorzien. We verliezen in Wim van Wezep een uitermate vakbekwaam werkgroeplid. Maar bovenal gaan we Wim enorm missen als een prettig en bescheiden mens. We willen Tiny, de kinderen en de kleinkinderen veel kracht en troost toewensen bij het verwerken van dit enorme verlies.

Wim van Wezep geconcentreerd bezig met het beletteren van een steen op de begraafplaats aan de Nunspeterweg.

PODCAST SCHOLIEREN LFC

Op vrijdag 10 april bezochten bijna 100 scholieren uit de eerste klassen van het Lambert Franckens College het Gruithuis in het kader van het project Het verhaal achter. Gert en Willem van Norel toonden de scholieren prachtige beelden over de geschiedenis van Elburg. Vervolgens werden de jongelui rondgeleid door de Elburger binnenstad. Gideon van 't Slot, Bram Karzijn, Uria Ponsteen, Aron Wastenecker en Christof Spijkerboer verdiepten zich in de weken erna in de geschiedenis van de

Op 17 juni 2026 namen vier scholieren van het Nuborgh College Lambert Franckens een podcast op in de rokerij.

palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg 25. Na een gerichte rondleiding op 22 mei kwamen de jongens op 17 juni

terug voor de podcastopname. Op 1 juli verzorgde het vijftal een presentatie op school.

BEZOEK OUD-KERNPLOEGLEDEN AAN ELBURG

Vier jaar geleden, op 11 juni 2022, brachten de leden van De Schoverlingen een bezoek aan Elburg. De in 2019 opgerichte vereniging De Schoverlingen is een alumnivereniging voor oud topsporters uit de schaatssport die met regelmaat bijeenkomsten organiseert om zo (op een sportieve manier) met elkaar verbonden te blijven. De vereniging staat onder leiding van oud-wereld- en Europees kampioen lange baanschaatsen, Hilbert van der Duim (voorzitter) en van oud-kernploeglid Harm van der Pal (secretaris). In het voorjaar van 2026 nam het bestuur van De Schoverlingen opnieuw contact op met Henk Hulst en Jan Martien van de Wetering. Elburg had zoveel indruk op de oud-topsporters gemaakt dat ze graag nog een keer terug wilden komen.

Op zaterdag 13 juni 2026 was het zover. De Botterstichting Elburg en Arent thoe Boecop hadden een prachtig programma voorbereid. Omstreeks 11.30 uur werden de oud-sporters met koffie, thee en een broodje ontvangen in het Gruithuis. Tot de gasten hoorden onder andere Annie Borckink, Yvonne van Gennip, Ina Steenbruggen, Ingrid Paul, Hilbert van der Duim, Harm van der Pal, Jappie van Dijk en Yep Kramer. Maar ook de oud-marathonschaatsers waren met Marten Hoekstra, Rien de Roon, Jos Niesten en Jos Pronk goed vertegenwoordigd. Daarnaast was ook de inmiddels 86-jarige oud-coach Henk Gemser aanwezig.

Na de lunch werd de groep van ruim veertig deelnemers in twee groepen gesplitst. Gert van Norel verzorgde een Joodse wandeling door Elburg. Daarbij werden op de stoepen van diverse panden verhalen verteld over de Joodse inwoners van Elburg. Uiteraard werd ook een bezoek gebracht aan de Joodse

De groep oud-topsporters bijeen in de voormalige visafslag.

De oud-topsporters luisteren vol bewondering naar de geschiedenis van de touwbaan van de familie Deetman.

begraafplaats en werd ook Museum Sjoel Elburg in de schijnwerpers gezet. De groep sloot af met een bezoek aan de palingrokerij. De andere groep ging op pad met Willem van Norel, die een themawandeling over het visserijverleden van Elburg voor zijn

rekening nam. De deelnemers konden eerst kennismaken met de palingrokerij aan de Rozemarijnsteeg, waar Aart Plender op dat moment bezig was met het roken van paling en rode poon. Vol bewondering werd ook de zolder van de rokerij bezichtigd. Vervolgens wandelde het gezelschap via het Smederijmuseum

De Hoefhamer, de voormalige vissershuisjes aan de Rozemarijnsteeg 14-16 naar de touwbaan. De wandeling werd afgesloten met een bezoek aan de voormalige visafslag.

Na de stadswandelingen scheepste het gezelschap zich in op drie botters voor een zeiltochtje op het Drontermeer. Aan het roer van de EB 24 stond de oud-voorzitter van de Botterstichting, Henk Hulst (1942), in de begin jaren zestig lid van de jeugdkernploeg van de KNSB en lid van De Schoverlingen. Aan boord werden prachtige gesprekken gevoerd, waarbij tal van oude herinneringen werden opgehaald. Na afloop van de bottertoertocht werden de deelnemers zeer gastvrij onthaald op de Botterwerf, waar ze kennis konden nemen van de restauratiewerkzaamheden aan de historische schepen. Tegelijkertijd kon iedereen onder het genot van een drankje volop genieten van de (kort daarvoor) gerookte aal, van de gerookte poon en van de gebakken wijting. Omstreeks 18.30 uur kwam een einde aan een meer dan geslaagde dag. De wens werd uitgesproken om over vier jaar opnieuw naar Elburg te komen.

Oud-Olympisch kampioen Yvonne van Gennip met oud-coach Henk Gemser in de Krommesteeg.

De groep oud-topsporters op de zolder van de rokerij.

Tijdens de stadswandeling deed de groep ook de Westerwalstraat aan.

Henk Hulst vaart met het gezelschap weg vanuit de binnenhaven van Elburg richting het Drontermeer.

HISTORISCHE TECHNIEKEN EN DE NIEUWE GENERATIE

Acht jonge vakmensen ontvingen in Museum Elburg hun certificaat voor het Excellentieprogramma Restauratieschilderen van Nimeto en Cibap. (twee vakscholen voor schilderen en vastgoedonderhoud)

Tussen eeuwenoude schilderijen en historische vakkennis werd niet alleen een opleiding afgerond, maar ook een nieuwe generatie restauratieschilders verwelkomd.

De locatie kon nauwelijks toepasselijker zijn. In de monumentale omgeving van Museum Elburg, omringd door historische muurschilderingen en de collectie van het Schildersmuseum, vierden acht studenten op 29 juni jl. de afronding van een intensief traject waarin ambacht, onderzoek en praktijk samenkwamen.

De uitreiking markeerde meer dan het behalen van een certificaat. Het was een moment om stil te staan bij de toekomst van het restauratieambacht en het belang van goed opgeleide vakmensen die het Nederlandse erfgoed kunnen behouden.

Vakmanschap vraagt om verdieping

Nederland kent duizenden monumentale gebouwen die afhankelijk zijn van deskundig onderhoud, restauratie en conservering. Het behoud van deze gebouwen vraagt om professionals die niet alleen beschikken over technische vaardigheden, maar ook begrijpen hoe historische materialen, technieken en kleuren zich tot elkaar verhouden. Juist daarom werken Nimeto Utrecht en Cibap Zwolle al meerdere jaren samen binnen het Excellentieprogramma Restauratieschilderen. Studenten van de opleiding Specialist Decoratie & Restauratie krijgen hierin de

mogelijkheid om zich verder te bekwamen naast hun reguliere opleiding. Gedurende twee jaar verdiepen zij zich in restauratie- en conserveringstechnieken, historische schildermethoden en de achterliggende theorie. Het programma wordt afgesloten met een excellentiecertificaat, als erkenning voor hun extra inzet en ontwikkeling.

Geslaagde student aan het woord

“Toen onze vakschool deze opleiding onder mijn aandacht bracht, heb ik mij meteen aangemeld”, vertelt student Esther Meiderwijk. “De opleiding werd omschreven als een verdieping waarin je alles kunt leren over het restauratievak en de bijbehorende technieken. Die belofte is volledig waargemaakt.”

Volgens Esther lag de kracht vooral in de combinatie van kennis en praktijk: “Als gecombineerde groep van beide scholen kregen wij les van vakspecialisten, zoals restauratoren, kleur- en bouwhistorici en decorateurs. Door de variatie aan lessen en modules heb ik nu een brede basis aan kennis waarop ik verder kan bouwen.”

Van marmerimitatie tot kleurhistorisch onderzoek

Het programma biedt studenten een brede kennismaking met het restauratievak. Traditionele decoratietechnieken zoals marmerimitatie, houtimitatie, trompe-l'œil en grisaille worden uitgebreid geoefend. Daarnaast leren studenten historische verflagen, pigmenten en bindmiddelen herkennen en analyseren.

Ook onderwerpen als restauratie-ethiek, conservering, werkvoorbereiding, projectorganisatie en communicatie maken onderdeel uit van de opleiding. Daarmee worden studenten voorbereid op de veelzijdige rol van de moderne restauratieschilder.

Kennis uit het werkveld

Een belangrijk onderdeel van het programma is de directe verbinding met ervaren professionals. Restauratieschilders, decorateurs, onderzoekers en andere vakspecialisten delen hun kennis tijdens gastlessen en workshops. Die ontmoeting met het werkveld geeft studenten inzicht in de praktijk achter het ambacht. Niet alleen de techniek staat centraal, maar ook het verhaal achter een gebouw, de keuzes die bij restauratie worden gemaakt en de verantwoordelijkheid die daarbij hoort.

Student Ilse van Grootveld kijkt met veel plezier terug op haar deelname: “Het was een bijzonder leerzame ervaring waaraan ik met ontzettend veel plezier heb deelgenomen. De ontspannen sfeer, de kleinschaligheid en de grote betrokkenheid van de vakdocenten maakten deze opleiding extra waardevol. Het heeft geleid tot een verbreding van technieken.”

Een persoonlijke afsluiting

De feestelijke afsluiting in Museum Elburg begon met een stadswandeling door de historische vestingstad onder leiding van Anton van Wezep en Teun Breen. Tijdens de wandeling werd stilgestaan bij de rijke verscheidenheid aan monumentale gebouwen. Met ongeveer 280 monumentale panden

op een oppervlakte van nog geen vierkante kilometer heeft Elburg de hoogste monumentendichtheid van Nederland. Daarna ontvingen de studenten hun certificaat uit handen van begeleidende docenten Janet Visser van Cibap en Krijn Kraaijeveld van Nimeto.

Tijdens een fotopresentatie werden herinneringen opgehaald aan de lessen, praktijkopdrachten, excursies en workshops die het traject kleur gaven. Bijzonder was de persoonlijke manier waarop iedere student tijdens de ceremonie werd toegesproken. De ontwikkeling, het karakter en het talent van iedere kandidaat werden gekoppeld aan een organisch gevormde kleur. Daarmee werd zichtbaar dat vakmanschap niet alleen draait om techniek, maar ook om creativiteit, persoonlijkheid, samenwerking en doorzettingsvermogen.

Ook student Marjolein Jans kijkt terug op een bijzondere periode: “Wat heb ik veel kansen gekregen en gegrepen. Ik heb ontzettend veel geleerd en vakmanschap mogen zien, ervaren en beoefenen. Doordat we samen een gemotiveerde groep vormden, kregen we bij alle modules echt het neusje van de zalm. Daar ben ik ontzettend dankbaar voor. Het was een unieke kans die ik niet graag had willen missen.”

Erfgoed en ambacht komen samen

Na de certificaatuitreiking verzorgde Anton van Wezep, conservator van het Schildersmuseum, een rondleiding langs de collectie en de geschiedenis

De feestelijke ontmoeting vond op 29 juni plaats in de voormalige Raadszaal.

De gediplomeerden poseren in de Kloostertuin van Museum Elburg.

van het schildersvak. Vervolgens gaf Christiaan Weijenberg een toelichting op de historische muurschilderingen in Museum Elburg.

Daarmee kreeg de bijeenkomst een passende afsluiting. Een directe verbinding tussen verleden, heden en toekomst. De studenten stonden letterlijk tussen de sporen van eerdere generaties vakmensen en ontvingen tegelijkertijd de kennis en verantwoordelijkheid om het ambacht verder te dragen.

De vakmensen van morgen

Het Excellentieprogramma laat zien hoe belangrijk het is om te investeren in jonge professionals. De restauratiesector heeft behoefte aan vakmensen die

techniek combineren met historisch inzicht en respect voor authentieke materialen.

De acht studenten die in Museum Elburg hun excellentiecertificaat ontvingen, vertegenwoordigen een nieuwe generatie restauratie- en decoratiespecialisten. Met hun kennis, enthousiasme en vakmanschap leveren zij straks een belangrijke bijdrage aan het behoud van het Nederlands cultureel erfgoed. Voor het restauratievak betekent hun komst een veelbelovende toekomst.

Anton van Wezep
Elburg, juli 2026

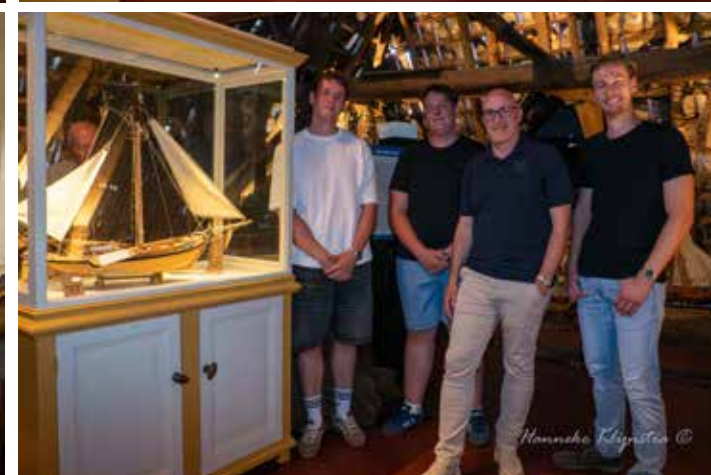
ONTHULLING VAN DE KOOPSCHUIT EB 70

Op vrijdagavond 10 juli werd er een gezellige suppoostenavond georganiseerd voor de vrijwilligers van de visafslag en de palingrokerij. Deze avond had een speciaal tintje omdat de familie Van Triest ook was uitgenodigd. De avond werd geopend door Willem van Norel. Hij was aangenaam verrast door de grote opkomst. In het bijzonder werden Mini van Triest, haar kinderen en kleinkinderen welkom geheten.

De aanwezigen werd verteld dat de bestuurscommissie van de visafslag ook verantwoordelijkheid gaat dragen voor de palingrokerij. Gerjan Ruijter stelde zich vervolgens voor als voorzitter van dit bestuur. Hij benadrukte de grote waarde van de betrokkenheid van de vrijwilligers. Deze avond konden drie nieuwe vrijwilligers worden toegevoegd aan de groep: Aaldert Bijl, Bertha de Gunst en Lies van der Grijp-de Gunst.

Vervolgens werden diverse vrijwilligers in het zonnetje gezet. Barend Bosman werd toegesproken als erelid en kreeg (alsnog) een bijzondere plaquette voor al zijn inspanningen voor de vereniging. In de afgelopen maanden had Barend de elektriciteit in de rokerij aangelegd. Erelid Philip Docter (86) kreeg een levensmiddelenpakketje aangeboden vanwege zijn 60-jarige huwelijksjubileum. Hij is als vrijwilliger al vele jaren betrokken bij de visafslag

Gerrit Jan Spronk werd gehuldigd vanwege al zijn timmerwerkzaamheden (zoldervloer, meterkast enz.) in de rokerij.

Onze fotografe Hanneke Klijnstra heeft een prachtige fotoreportage van de vrijwilligersavond gemaakt.

Op een koopschuit werd vroeger wel gebruik gemaakt van postduiven. Nadat de schipper van de koopbotter een overeenkomst had bereikt met een visserman, werd bij een postduif een klein briefje aan zijn poot gedaan om de hoeveelheid en de prijs van de vis alvast door te sturen naar het thuisfront. Lex Terpstra heeft bij de bouw van de koopschuit EB 70 zelfs aan dit bijzondere detail gedacht...

Gerrit van Wijhe kreeg een presentje uitgereikt vanwege de bouw van de vitrinekast voor de koopschuit en de restauratie van een oude spijkerkast (uit de timmermanswerkplaats van de familie Lipke).

Aart Plender werd toegesproken vanwege zijn activiteiten als deskundige roker in de palingrokerij. Benadrukt werd dat hij altijd met grote ijver klaar staat om poon, zalm en paling te roken. Lovend werd er deze avond gesproken over het smeedwerk dat John van Midden heeft verricht voor de palingrokerij en het Gruithuis. Ook was er deze avond aandacht voor drie van onze oudste vrijwilligers: Piet Boersma (40 jaar betrokken bij de visafslag), Jacob Boersma (aftredend voorzitter en ruim 25 jaar actief bij de visafslag) en Henk Binnekamp (als 96-jarige suppoost onze oudste vrijwilliger). Om diverse redenen konden laatstgenoemden er deze avond helaas niet bij zijn.

De schijnwerpers werden deze avond in het bijzonder gezet op Lex Terpstra. Lex heeft in de afgelopen jaren twee bijzondere bottermodellen gebouwd: de EB 25 en de EB 70. Met de restauratie van de botter EB 25 op de Botterwerf onder leiding van Cees Leusink, heeft Lex parallel het bottermodel EB 25 nagebouwd. Bijna gelijktijdig bouwde Lex de koopschuit EB 70, een enorme klus waarin hij ongeveer 750 manuren investeerde.

Barend Bosman had speciaal voor deze avond een prachtig filmpje over Lex en zijn liefde voor het bouwen van scheepjes gemaakt. De vertoning van deze documentaire leverde veel bewonderende reacties op.

Vervolgens verplaatste (een deel) van de aanwezigen zich naar de zolder van de palingrokerij. Daar mochten Aart van

Triest, zijn zoons Lorenzo en Delano, en Hessel Westerink de koopschuit EB 70 onthullen. Aart van Triest zette daarbij het korfje met de postduiven aan boord van de koopschuit. Met deze symbolische handeling werd fase 2 van de renovatie van de palingrokerij afgesloten.

Na afloop van deze ceremonie was er nog een gezellig samenzijn onder het genot van een drankje en een visje. Aart Plender had speciaal voor deze avond paling en rode poon gerookt. Daarnaast had hij heerlijke wijting gebakken. Kortom: een zeer geslaagde avond!

OPROEP 1

De geschiedenis van de Elburger Indiëgang
Tussen 1945 en 1950 werden duizenden Nederlandse militairen uitgezonden naar Nederlands-Indië tijdens de dekolonisatieoorlog. Ook uit de gemeente Elburg vertrokken veel jonge mannen. Toch is dit hoofdstuk uit onze lokale geschiedenis tot op de dag van vandaag nog beperkt vastgelegd. Daarom zijn de Oudheidkundige Vereniging Arent thoe Boecop en onderzoeker Monique Vierstraete het project De Elburger Indiëgang gestart.

Met dit project willen wij in kaart brengen:

- welke mannen uit onze gemeente tussen 1945 en 1950 naar Nederlands-Indië zijn uitgezonden;
- waar, wanneer en binnen welke

eenheden zij dienden;
- en hoe de verbinding met Elburg en het thuisfront werd onderhouden, bijvoorbeeld via de Karel Doormanvereniging, kerken en andere lokale initiatieven.

Dit project is geen oordeel over het verleden. Het is een poging om een nog onvolledig hoofdstuk uit de lokale geschiedenis zorgvuldig aan te vullen. Juist de persoonlijke verhalen, foto's, brieven, dagboeken en documenten maken zichtbaar wat deze periode betekende voor de militairen, hun families én onze gemeenschap.

Wij zijn daarom op zoek naar:

- familieleden van Elburger Indiëgang;
- brieven, dagboeken, foto's, documenten of andere herinneringen;

- verhalen die binnen families zijn doorgegeven;
- en verwijzingen naar andere betrokkenen of nabestaanden.

Alle informatie wordt zorgvuldig en altijd in overleg behandeld. Indien gewenst kan materiaal vertrouwelijk blijven of anoniem worden verwerkt.

Heeft u informatie of wilt u bijdragen aan dit onderzoek? Neem dan gerust contact op via www.moniquevierstraete.nl/project-elburger-indiegangers of via de oudheidkundige vereniging Arent thoe Boecop. Samen kunnen we ervoor zorgen dat deze verhalen niet verloren gaan.

Namens het projectteam,
Willem van Norel en Monique Vierstraete

OPROEP 2

Elburger winkeltjes en neringdoenden
We willen graag een publicatie voorbereiden over de vele winkels die er in de vorige eeuw in Elburg waren. Elburg telde op enig moment maar liefst elf bakkers, negen slaggers en dertien tabakswinkeltjes in de binnenstad. Daarnaast waren er diverse

kruidenierswinkels, kledingwinkels, schoenenzaken, kapperszaken en groentewinkels. Aan het begin van de twintigste eeuw was er in Elburg zelfs een zogeheten water- en vuurwinkeltje.

We zijn op zoek naar verhalen, herinneringen, advertenties, documenten, brieven en vooral

fotomateriaal met betrekking tot de (vele) winkeltjes in de Elburger binnenstad. Ook foto's van eigenaren van winkeltjes of interieurs van winkels zijn welkom. U kunt een mailtje sturen of eventueel bellen met Willem van Norel: willemvannorel56@gmail.com; **0525-684595**. Uiteraard krijgt u alle materialen weer zo spoedig mogelijk terug.

OPROEP 3

Vishandelaren, rokerijen en visveters
De werkgroep Publicaties is daarnaast ook bezig met de voorbereiding van een publicatie over de vishandelaren, de rokerijen en de visveters van Elburg. Elburg telde in de vorige eeuw tenminste acht rokerijen en vele visveters. Door de aankoop van de palingrokerij aan

de Rozemarijnsteeg is er uitgebreid onderzoek gedaan naar de familie Van Triest. Drie generaties van deze familie ventten bijna anderhalve eeuw vanuit Elburg met vis naar onder andere Nijmegen, Arnhem, Zutphen, Deventer, Dieren en Doesburg. Maar we willen daarnaast ook de geschiedenis van de andere betrokken families vastleggen.

Ook voor dit project zijn we op zoek naar foto's, verhalen, documenten, brieven, advertenties en andere gegevens. U kunt een mailtje sturen of eventueel bellen met Willem van Norel: willemvannorel56@gmail.com; **0525-684595**. Uiteraard krijgt u alle materialen weer zo spoedig mogelijk terug.

Henk Binnekamp

In de afgelopen zomer hebben we enkele keren een bezoekje gebracht aan Henk Binnekamp. Vanwege zijn afnemende gezondheid moest Henk enige tijd geleden worden opgenomen in het zorgcentrum De Voord. Dat valt hem en zijn partner Joke zwaar. Henk heeft altijd met volle teugen genoten van het leven. Hard werken wisselde hij af met reizen, theaterbezoeken en het bijwonen van contactmomenten en reünies van de veteranenclub van de Mariniers. Maar daarnaast was Henk als suppoost actief betrokken bij de visafslag. Henk was lange tijd de oudste vrijwilliger

Met dankbaarheid ontving Henk Binnekamp een kaart van alle suppoosten en bestuurders van de visafslag en de palingrokerij (14 juli 2026).

van Arent thoe Boecop. Dat is altijd zeer gewaardeerd. We leven mee met Henk en Joke nu allerlei beperkingen het leven zwaarder maken. Maar Henk blijft ondanks alles

positief, vriendelijk en geïnteresseerd in alles wat met Elburg te maken heeft. Zijn oorlogsherinneringen kunt u nalezen op de website: <https://elburginoorlogstijd.nl/informanten/henkbinnekamp/>

HUWELIJK IN DE VISAFSLAG

Op vrijdag 7 augustus zijn Chris de Vries en Dominique Pol uit de Botterstaat in de voormalige visafslag in het huwelijk getreden. Met de bons EB 39, gevaren door schipper Rien Lipke en opstapper Marcel Eisses, kwamen Chris en Dominique de Elburger haven binnenlopen en meerden vervolgens af bij de visafslag. Op de kade wachtte de familie het paar op. Bij het binnentreden van het bruidspaar werd de bel van de visafslag volop geluid.

Dominique Pol en Chris de Vries geven elkaar het ja-woord in de voormalige visafslag van Elburg.

Chris de Vries komt uit een oud Elburgs visserijgeslacht. Zijn overgrootvader Eibert Anthonie de Vries viste vele jaren met de bons EB 20. Opa Gerrit de Vries heeft in zijn jonge jaren een periode in de vis gewerkt. En vader Henri de Vries

heeft zelfs nog een tijd op een Urker kotter gevaren.

De huwelijksvoltrekking was heel bijzonder. De ringen werden uitgereikt door zoon Brandon. De

ambtenaar van de Burgerlijke Stand was Veronie Nijenstein. Zij leidde de huwelijksvoltrekking op een hele persoonlijke en warme manier in. Dit was inmiddels het vijfde huwelijk dat in de Elburger visafslag werd gesloten.

Verwonder en ontdek! vestingval Elburg 13 mei - 23 mei 2026

Dit voorjaar deden we - als nieuw team vrijwilligers van de historische kruidentuin De Groene Kruidhof - hard ons best om de tuin er weer goed uit te laten zien. De start van het Vestingval was daarbij een mooi punt: heel veel bezoekers en ook dit jaar een beeldend kunstenaar die haar werk hier presenteerde. Dit jaar was dit Laurens Krüger. Zij geeft met haar kunst extra aandacht aan de waarneming en

communicatie rond haar kunstwerken: Hoe kijk je ernaar, welk gesprek levert het op? Hoe beleef je het? Vanuit die gedachte was zij zelf de meeste dagen ook in de tuin aanwezig en zij bood alle ruimte om hierover met elkaar te spreken. Ditzelfde uitgangspunt was voor ons de reden om te kijken hoe een bezoek aan de tuin je creativiteit kan versterken. Biedt de kruidentuin inspiratie? De

brievenbus voor dichters gaf het antwoord: we nodigden bezoekers uit om een kort gedicht te schrijven over de kruidentuin. We waren benieuwd wat het resultaat zou zijn; lieten bezoekers zich inspireren? Na afloop van het Vestingval ging de brievenbus open en vonden we elf mooie gedichten. De jury van drie mensen koos hieruit het mooiste gedicht, geschreven door Johan Krabbendam:

*Bloemen hebben kleur en pracht,
Kruiden geven smaak en kracht.
Eeuwenlang hebben zij hier een plek,
Wees welkom, verwonder en ontdek!*

De komende maanden wordt er gewerkt aan de entree van de tuin. In plaats van de hoge muur komt er een mooi hekwerk, zodat de tuin ook vanaf de weg weer zichtbaar wordt en haar geheimen zal laten zien. Daarna krijgt het gedicht een plek bij de ingang van de kruidentuin.

Namens de vrijwilligers van de kruidentuin,
Jaap Holwerda

De Kruidentuin tijdens Vestingval 2026.

Jacob Boersma

Afgelopen jaar moest Jacob Boersma (1940) vanwege gezondheidsbeperkingen zijn functie als voorzitter van de visafslag neerleggen. Ruim 25 jaar was Jacob met hart en ziel betrokken bij de visafslag. Naast het werk als suppoost en afslager was Jacob vijftien jaar voorzitter van de visafslag. Nooit werd tevergeefs een beroep op hem gedaan. Ook bij de Botterstichting Elburg was Jacob vele jaren als vrijwilliger actief. Het visserijverleden leek altijd aan Jacob te kleven. De inzet en de

Uit grote waardering voor al zijn vrijwilligerswerk voor Arent thoe Boecop neemt Jacob Boersma namens de supposten van de visafslag en de rokerij een pakketje in ontvangst.

betrokkenheid van Jacob bij al zijn vrijwilligerswerk is niet onopgemerkt gebleven. Het is daarom dat de

bestuurscommissie van de visafslag en de rokerij Jacob Boersma heeft benoemd tot haar erevoorzitter.

COLOFON

De Kroniek is een uitgave van de oudheidkundige vereniging
Arent thoe Boecop.

Bestuur:

Pauline van Zweden, voorzitter

Cor Bastiaan, secretaris

Lammert van het Goor, penningmeester

Willem van Norel

Kees van de Streek

Wim van Triest

Joop Zwart

Secretariaat:

Postbus 117, 8080 AC Elburg

www.arentthoeboecop.nl

info@arentthoeboecop.nl

Bankrekeningnummer:

NL03 RABO 0129 2174 84

Oplage: 2100

Redactie: Willem van Norel

Tekstredactie: Ans Hooghordel-Olierook en Anneke de Reuver.

Opmaak: Studio LUSIN

Foto's: Kees Bruijnes, Rob Clement, Lusine Grigoryan, Donovan Grootkarzijn, Hanneke Klijnstra, Kim Kok, Nicolien van Norel, Willem van Norel en Kees van de Streek.

Bezoek ook onze Facebookpagina voor actuele informatie:

[@arentthoeboecop](https://www.facebook.com/arentthoeboecop)

De Kroniek kwam tot stand dankzij de financiële bijdrage van de volgende bedrijven:

Arent
thoe
Boecop

